

ЩО Е ОКУЛТИЗЪМЪ ?

Думата „окултизъм“ произлиза отъ латинското „occultus“, което значи „скритъ“ или „таенъ“. Отъ тамъ — окултна, тайна наука или окултизъмъ. Това название ѝ е дадено, защото, както въ дълбоката древностъ, така и до днесъ, голѣма частъ отъ знанията, съ които тази наука борави, сж бивали скривани отъ погледитѣ на тия, които биха могли да злоупотрѣбятъ съ тѣхъ.

Истинското значение, обаче, на думата окултизъмъ, това е Божествената Мъдростъ, съвършенното, пълното знание за човѣка и всѣлената, за живота и за силитѣ и законитѣ, по които той се развива. Окултизмътъ, това е онази дълбока, всеобгръщаща наука, за която граници нѣма, която прониква вредомъ, — въ минало, настояще и бждеще, въ близко и далечно, въ видимо и невидимо за окоето на обикновения човѣкъ, която отговаря на всички въпроси, разрешава всички проблеми, въ чиято свѣтлина изчезватъ, разясняватъ се всички загадки. Окултизмътъ — това е, най-сетне, приложението на тази пълна и всемоцна наука, владането и използването на скрититѣ сили на природата и човѣка, по начинъ, щото тѣ да съдействуватъ за правилното и непрестанно развитие на живота.

Но сжществува ли, наистина, такава наука, и кой е пътя, по който ще можемъ да се доберемъ и да усвоимъ поне една малка частъ отъ нейнитѣ знания ?

Въ своята абсолютна цѣлостъ, окултната наука е нѣщо недостижимо за обикновения човѣшки умъ. Човѣкъ, колкото и съвършенъ да е той, не може да я обгърне, да я усвои напълно, тъй както едно по-низкостояще отъ човѣка въ стълбата на еволюцията същество, не може да има знанията, които той има. Следователно, въ своята цѣлостъ, въ пълнотата на своя блѣсъкъ и съвършенство, окултната наука е недостъпна за обикновения човѣкъ и затова нито може да бжде обстойно разглеждана, нито доказвана.

Обаче, ний, хората, имаме пъть къмъ нея. Намъ е дадена посоката на движение къмъ нея, а също така — едно огромно за насъ число знания, взети отъ нея, които представляватъ малка, незначителна трошица отъ нейната пълнота, но които пъкъ по отношение на обикновеното човѣшко знание, на официалната наука, представляватъ цѣлъ океанъ.

Отъ незапомнени времена Великитѣ Учители на човѣчеството, Посветенитѣ въ тая Божествена наука, сж давали и даватъ на човѣчеството това, отъ което то наистина има нужда, и което то може да използотвори за своето развитие. Отъ незапомнени времена, отъ свѣтилищата, въ които е било пазено това знание, отъ древнитѣ египетски, индийски и т. н. храмове, се е разнасяла свѣтлината на великитѣ истини и се е сочелъ Пжтьтъ, по който трѣбва да трѣгне жадуващия да подигне крайцеца на завесата на тайнитѣ и да утоли жаждата на своя Духъ за истинска свѣтлина. Отъ незапомнени времена, а и днесъ, Пжтьтъ е отворенъ за тѣзи, които жела-

ягъ да търсятъ, да провѣрятъ и опитатъ непосредствено силата и величието на тази наука.

Този пжтъ, обаче — пжтътъ на окултното ученичество — не е така лесенъ, както мнозина биха желали. Трудно се върви по него, и затова малцина сж тия, които го намиратъ и следватъ.

Чисто сърдце, постояненъ стремежъ къмъ истината и силна воля, сж тритѣ основни качества, които сж необходими на ученика, за да може той да върви успѣшно въ тоя Пжтъ на посвещение, на разкриване тайнитѣ на живота и на овладаване неговитѣ сили.

И който може да върви смѣло и бодро напредъ по тоя пжтъ, единственъ той ще е способенъ да провѣри лично, да опита самъ, да добие абсолютни доказателства за великитѣ истини, които на другитѣ ще бждатъ доказвани презъ втора и трета ржка, посрѣдствомъ странични, извънредни доказателства и доводи. Който може успѣшно да върви въ тоя пжтъ, само той ще развие въ себе си силитѣ и способноститѣ да проникне задъ видимото, външното и да види скритата истинска страна на нѣщата, само той ще може съзнателно да влѣзе въ оня недостжпенъ за другитѣ свѣтъ, въ който нѣщата нѣма нужда да се доказватъ, защото се виждатъ и знаятъ.

За тия, които чувствуватъ въ себе си достатъчно сили да вървятъ по тоя пжтъ, въпросътъ е разрешенъ: тѣ ще опитатъ сами, колко е великъ живота, какъ необозрими сж неговитѣ възможности, тѣ ще се увѣрятъ непосредствено и лично въ сжществуването на невидимия свѣтъ, въ безсмъртието на човѣшкия духъ, въ реалността на по-високо стоящитѣ отъ човѣка въ

стълбата на космичната еволюция сжщества; тѣ ще познаятъ законитѣ — скрититѣ пружини, които движатъ живота, ще овладѣятъ силитѣ, които дремятъ неизползувани досега въ човѣка и въ цѣлата природа.

Но понеже хората, способни да вървятъ успѣшно въ Пжтя на окултното ученичество сж съвсемъ малко въ сравнение съ общия брой на човѣчеството, то ние ще ги оставимъ на страна, и ще говоримъ занаяпредъ въ тази малка книжка за тѣзи и на тѣзи, на които е сждено да вървятъ по пжтя на обикновенния човѣкъ. Макаръ че за тѣхъ е невъзможно или много трудно да проникнатъ лично и съзнателно въ невидимия свѣтъ, въ скритата страна на нѣщата, но тѣ могатъ да се увѣрятъ въ тѣхното сжществуване чрезъ проучване на безброй доказателства. — факти, изследвани и провѣрени хилядократно, които ясно говорятъ за сжществуването на тоя невидимъ свѣтъ и на неговитѣ закони. Макаръ че тѣ не могатъ тъй-лесно да овладѣятъ скрититѣ сили, таещи се въ глжбинитѣ на човѣшкия духъ, да развиятъ спящитѣ способности, все пакъ знанието, което тѣ могатъ да получатъ отъ теоритическото изучаване на окултната наука и усилията за издигане и осъвършенствуване, къмъ които това изучаване ще ги подтикне, ще имъ принесатъ грамадна полза за тѣхното общо развитие. Макаръ и не напълно стжпили върху Пжтя, тѣ все пакъ, ще бждатъ близо до него: въ тѣхъ ще се подготвятъ условията, ще се създадатъ необходимитѣ предпоставки за влизане въ този Пжтъ, за развиване на спящитѣ дарби, за подти-

кване напредъ и поженване успѣхи въ всѣка областъ на живота имъ.

И преди всичко, това, което изучаващитѣ теоритически окултизма придобиватъ, то е действителното познаване на себе си. Познаване реалността на човѣшкото сщество, като безсмъртенъ духъ, живѣещъ въ вѣчността, безъ начало и край, — познаване на „смъртъта“ като врата къмъ новъ животъ.

Дига се тъмната пелена на незнанието отъ предъ очитѣ на изучаващия окултизма: той знае що е той, — отъ кжде иде и кжде отива; какъвъ е истинския ликъ на свѣта, въ който той живѣе, какви сили дремятъ неизползувани въ него, какво свѣтло бждеще го чака, колко великъ е живота, съ каква Божествена мдрость и любовь е той устроенъ и поддържанъ.

Изучаващиятъ окултизма не е вече безпомощенъ слѣпецъ, обгърнатъ въ тъмнината на своето невежество, който не знае на кжде се движи. Той не е робъ на отчаянието и безвѣрието, загубилъ всѣкакъвъ смисълъ въ живота. Той не се ужасява въ безсилието си да разгадае „свѣтовнитѣ загадки“. Напротивъ, той вижда свѣтлината на живота, която му сочи неговото мѣсто въ природата и всемира и го отправя напредъ все по-нагоре и по-нагоре; той намира великия смисълъ на живота въ единството и въ непрестаннитѣ усилия къмъ осъвършенствуване. Той знае, че никое усилие не е изгубено, че нищо, спечелено въ пжтя на неговото издигане, не ще пропадне безследно, че утре следъ т. н. „смъртъ“ той ще продължи наново започнатата въ този животъ работа. Защото той знае, че

смъртъ нѣма и че въ живота царуватъ вѣчни, неизмѣнни, съвършенни закони на Правда, Разумность и Добро — на Любовь, Мждрость и Истина, които, въпрѣки всички видими противоречия, водятъ живота нагоре и ще изведатъ всичко на добъръ край. И затова той е пълень съ вѣра и упование въ живота, не се отчайва отъ никакви спънки въ пжтя му къмъ доброто, знаейки, че тѣ сжществуватъ, за да бждатъ преодолены.

Окултната наука дава свѣтлина на човѣка. И само въ тази свѣтлина можемъ да намѣримъ правия пжтъ на живота. Колкото и да сме „учени“, колкото и знания да сме усвоили изъ областитѣ, въ които борави днешната официална наука, ако не познаваме основнитѣ принципи на окултната наука, ние си оставаме въ тъмнина, ние сме като безпомощни деца предъ загадкитѣ на живота — не познаваме себе си, не познаваме свѣта и живота, защото гледаме и изучаваме само тѣхната външна страна.
